

Λογοδοσία τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Σίμου Μενάρδου.

ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ,

Ἡ λογοδοσία τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως περιλαμβάνει τρία μέρη: τὰς πράξεις τῆς Ἀκαδημίας, τὰς κρίσεις τῶν διαγωνισμῶν καὶ τὰ σήμερον προκηρυσσόμενα βραβεῖα. Ἄλλ' ἐπειδὴ φοβοῦμαι ὅτι τὸ πρῶτον θέμα δὲν εἶναι λίαν ἐπαγωγόν, θὰ προσπαθῆσω νὰ φθάσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον εἰς τὰ βραβεῖα.

Δοιπόν: τί ἐπράξαμεν κατὰ τὸ δεύτερον τῆς ὑπάρξεώς μας ἔτος; Καὶ πρῶτον τί ἐφροντίσαμεν χάριν τοῦ μαρμαρίνου τούτου κοσμήματος τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ μεγαλόδωρος βαρῶνος Σίνας ἐχάρισε μὲν τὸ οἰκοδόμημα καὶ τὰ ἐπιπλα, ἀλλὰ μὴ προβλέπων ὅτι ἐπὶ 40 ἔτη θὰ ἔμεινεν Ἀκαδημία ἄνευ Ἀκαδημαϊκῶν, δὲν ἀφῆκε (ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἔφθασε) καὶ μικρὸν ποσὸν εἰς τὸν Προμηθεά πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν θρανομένων κεραμιδιῶν καὶ κρυστάλλων. Ὅθεν ἠναγκάσθημεν νὰ δαπανήσωμεν ἀμέσως 75 χιλ. δρ. πρὸς σωτηρίαν τῆς ὥραίας ταύτης στέγης καὶ ἐγκατεστήσαμεν ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν (ἀντὶ 106 χιλ. δρ.) ἐφέτος δὲ κεντρικὴν θέρμανσιν (ἀντὶ 387 χιλ.) καὶ διπλοθύραν (ἀντὶ 40 χιλ.). Διότι ἄλλως ἢ χαριτωμένη αὕτη Ἀκαδημία θὰ ἦτο ἱκανὴ ν' ἀπαθανάτιση συντόμως καὶ τοὺς 38 τῆς ἀκαδημαϊκοὺς, ἐννοεῖται δὲ ὅτι δὲν θὰ ἦτο φιλοφρόνημα νὰ καλέσωμεν τοιοῦτο ἀκροατήριον εἰς ψυγεῖον. Διὰ πάντας τοὺς καθημερινούς του κόπους ὁ συνάδελφος ἀρχιτέκτων κ. Κουρεμένος ἄς δεχθῆ καὶ ἐφέτος τὴν ἐτησίαν του ἀμοιβήν, — πολλὰς εὐχαριστίας.

Εὐτυχῶς τὰ οἰκονομικὰ δὲν ἐβάδισαν κακῶς, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐκανονίσσαμεν τὰς δαπάνας ἀναλόγως ὄχι τῶν μεγάλων σκοπῶν, ἀλλὰ τῶν μικρῶν ἐσόδων. Δυστυχῶς δὲ οἱ οἰωνοὶ δὲν εἶναι αἰσιοί. Καὶ ἰδοὺ διατί.

Ὀλίγιστοι γνωρίζουν ὅτι τὴν Σιναίαν Ἀκαδημίαν πρὶν ἀκόμη περατωθῆ ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1870 ἐπροικοδότησε γενναιότατα Ἡπειρώτης ἐφάμιλλος τοῦ Ἀβέρωφ, διαμένων ἐν Κισνοβίῳ «ὁ ἔντιμος κληρονομικὸς πολίτης καὶ ἐπτότης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσοῦφλης». Ἀφοῦ ἐχάριζε πολλὰ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν ναὸν τοῦ Κισνοβίου, ὅπου εἶχε κτίσει καὶ

τὸν τάφον του, ἀφοῦ ἐπροίκιζε τὰ σχολεῖα τοῦ γενεθλίου του χωρίου, τοῦ Τσεπελέβου, στρέφων φιλόστοργον τὸ βλέμμα πρὸς τὰς Ἀθήνας, κατέλειπε ποσὰ εἰς τὸν Ἐθνικὸν στόλον, τὸ Πολυτεχνεῖον, τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον καὶ τέλος τὰ δύο τρίτα τῶν περισσευμάτων τῆς μεγάλης του περιουσίας «πρὸς ἐνίσχυσιν (ὡς λέγει ἡ διαθήκη) τῶν μέσων τῆς νεοσυστημένης Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν νέων συστηνομένων Ἑλληνικῶν γυμνασίων ἐν Τουρκίᾳ». Ἐὰν κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Τσοῦφλη τῷ 1872 ὑπῆρχεν Ἀκαδημία, τὰ δύο τρίτα ἐκεῖνα, διαχειριζόμενα π. χ. ὑπὸ τοῦ Μάρκου Ῥενιέρη ἢ τοῦ Παύλου Καλλιγᾶ, σήμερον θ' ἀνέβαιναν ἴσως εἰς 100 ἢ 150 ἑκατομμύρια. Ἀλλ' ὑπῆρχαν μόνον Γυμνάσια ἐν Τουρκίᾳ καὶ λοιπὸν οἱ 4 Ἑλληνες ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης ἀνέθεσαν τῷ 1892 τὴν διαχείρισιν τῶν Τσοουφλείων Κληροδοτημάτων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον. Ἡ ἀνάθεσις βεβαίως δὲν ἦτο κακὴ. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι ἐπὶ μίαν γενεὰν δὲν κατορθώθη νὰ ἐξασφαλισθοῦν τὰ ἐν Ῥωσίᾳ καὶ Βασσαραβίᾳ κτήματα καὶ σήμερον εὐρισκόμεθα ἐντὸς ἀληθινοῦ χάους. Τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι καὶ τὰ μετρητὰ ὀλιγόστευσαν. Καὶ ὅμως ὅσον μέρος τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπολοίπων περιῆλθεν εἰς ἡμᾶς, ἦτοι 62 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς καὶ 1371 ὁμολογίαι τῶν ἐθνικῶν δανείων (τοῦ 1881 καὶ 1884) ἀποτελοῦν τὰ κύρια κεφάλαια τῆς «νεοσυστημένης Ἀκαδημίας». Ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἴχαμεν τόκους 698,841 δρ. Ἀλλὰ ἐφέτος ἦλθεν ἄλλο ἀπροσδόκητον — ἡ περικοπὴ τοῦ τόκου τῶν παλαιῶν εἰς χρυσὸν δανείων.

Τᾶλλα δύο κληροδοτήματα, τὰ δοθέντα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, εἶναι προωρισμένα πρὸς συντήρησιν ὑποτροφῶν, δηλ. τὸ τοῦ Βόζου καὶ τὰ καλούμενα Γενικά. Ἀλλ' ἦσαν τόσον κατάφορτα ἐκ διαφόρων ὑποτροφῶν, ὥστε πέρυσι προὔπελογίζαμεν καὶ ἔλλειμμα 30 χιλ. δρ. Ὁ ἀείμνηστος Βόζος, ἄλλος νοσταλγὸς εὐεργέτης τῆς πατρίδος, ὑπαγορευὼν τὴν διαθήκην του τῷ 1839 «ἐν Ταγαρόγῳ», παρεκάλει θερμοῶς τοὺς ἐκτελεστάς «ἵνα μὴ καταχρῶνται τὴν θυσίαν μου ταύτην, φερόμενοι πρὸς χάριν εἴτε συγγενοῦς τινος αὐτῶν εἴτε φίλου, ἀλλὰ μεθ' ὅλης τῆς ἀπροσωπολήπτου καὶ ἀφιλοπροσώπου δικαιοσύνης των τοὺς μὲν ἀναξίους καὶ ὀκνηροὺς μαθητὰς νὰ ἐξώσουν ὡς κηφῆνας, ἀντ' αὐτῶν δὲ νὰ εἰσάγουν ἄλλους ὀξυνουστέρους καὶ

εὐφρυνεστέρους.» Ἄλλ' ἢ ἐξεύρεσις τῶν ὀξυνοστερῶν ἦτο δύσκολον πρόβλημα καὶ οἱ ἀρμόδιοι ἠναγκάζοντο νὰ διανέμουν ἀπροσωπολήπτως καὶ ἀφιλοπροσώπως σιτηρέσια 30, 50, 100, 250 δρ. τὸν μῆνα εἰς τὸν δεῖνα μαθητὴν ἢ μαθήτριαν τῆς δεῖνος κωμοπόλεως, οὕτως ὥστε ἤρχισαν νὰ μοιράζονται καὶ τὰ κεφάλαια καὶ «οἱ ὀξυνοστεροὶ» δὲν εὐρίσκοντο. Ἀντιθέτως ἡμεῖς τοὺς ἐθνεωρήσαμεν ὅλους ὀξυνοστερούς καὶ δὲν προσελάβαμεν κανένα περιπλέον ὑπότροφον οὔτε τοῦ Βόζου, οὔτε τῶν Γενικῶν, ὥστε κατὰ Μάρτιον ἀντὶ τοῦ προβλεπομένου ἐλλείμματος εἴχαμεν καὶ μικρὸν περίσσευμα τῶν δύο κληροδοτημάτων (43 χιλ. δρ.) καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχωμεν κάπως μεγαλύτερον ἐφέτος. Ὅταν δὲ προσλάβωμεν ἄλλους ὑποτρόφους, ἢ Ἀκαδημία ἀντὶ τῶν περισσευόντων γυμνασιακῶν μαθητῶν, σεβρομένη τὴν διαθήκην τοῦ Βόζου, θὰ ἐκπαιδεύσῃ «ἐπιδεξίους νέους εἰς τὰς εὐγενικὰς ἐπιστήμας ἢ τέχνας, δηλαδὴ ἀρχιτεκτονικὴν, ζωγραφικὴν, γλυπτικὴν κτλ.».

Τέλος τὸ Δωριδεῖον Κληροδοτήμα ἐπιβαρύνθη μὲν διὰ 10 χιλ. δρ. τῶν κατὰ Μάρτιον ἀπονεμηθέντων 5 ἀριστείων τῶν τεχνῶν, ἀλλ' ἔδωκε καὶ ἔσοδον περιπλέον (85,600).

Τὸ σπουδαιότατον μετὰ τὸ Τσοῦφλειον καὶ σχεδὸν ἴσον πρὸς αὐτὸ ἔσοδον τῆς Ἀκαδημίας ἦτον ἡ χορηγία τοῦ Πανεπιστημίου 600.000 δρ. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ χορηγία αὕτη συνεδέετο πρὸς τὴν ἀΐξιν τῶν φοιτητικῶν διδάκτρων, τὰ δὲ δίδακτρα ταῦτα πρὸ μηνὸς ἠλαττώθησαν καὶ τὸ Κράτος περιέκοψε τὴν πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον ὀφειλὴν, δὲν ἐλάβαμεν τὸ δεύτερον ἡμῖς τῆς ἐφετινῆς χορηγίας.

Ἄλλ' ἂν περικοπῇ καὶ τοῦτο, τότε θὰ πληρωθῇ κατὰ γράμμα ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσις τοῦ ἀξιολύμου κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἔχουσα ὡς ἐξῆς: «εἶναι ζήτημα ἂν δι' αὐτῶν μόνων (τῶν πόρων) θὰ δυνηθῇ ἡ Ἀκαδημία νὰ ἀναλάβῃ καθ' ἣν ἔχει κυριωτάτην αὐτῆς ὑποχρέωσιν μεγάλας ἐκδόσεις μνημείων, ἐπιγραφῶν, συλλογῶν ἀρχαϊκῶν ἐγγράφων καὶ ἄλλων πολυδαπάνων ἔργων, εἰς ἃ δυστυχῶς ὑστέρησε μέχρι σήμερον τὸ ἔθνος. Ἡ Ἀκαδημία ἐξέφρασεν ἤδη τὴν εὐχὴν, ὅπως τὸ κράτος καταλήξῃ εἰς τὴν δικαίαν ἀπόφασιν ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν μέρος τῶν ὑπὲρ ἐπιστημονικῶν ἢ ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν ἐμπεισιτευμένων εἰς αὐτὸ κληροδοτημάτων. Ἄλλ'

ἐφόσον δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ διευθετηθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο, φρονοῦμεν (λέγει ὁ κ. Ὑπουργός) ὅτι δὲν πρέπει τοῦλάχιστον νὰ θιγῶσιν οἱ προβλεπόμενοι πόροι». Τί ἄλλο νὰ προσθέσωμεν εἰς τοὺς δικαίους λόγους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ παρὰ μόνον Εἶθε!

Ἄλλ' ἐδῶ χρειάζεται, Κύριοι, μία παρένθεσις. Ἐπειδὴ ἡ ἴδρυσις τῆς Ἀκαδημίας ἐπεκρίθη καὶ ὡς σπατάλη ἐν μέσῳ τῶν σημερινῶν στενοχωριῶν τοῦ Κράτους, καιρὸς εἶναι νὰ καθαρίσωμεν φιλικότατα καὶ τοῦτον τὸν λογαριασμόν. Προφανῶς ὑπάρχει σύγχυσις εἴτε πρὸς τὸ μέγα Ἴνστιτούτον τῆς Γαλλίας, εἴτε καὶ πρὸς τὴν Ῥουμανικὴν, τὴν Σερβικὴν ἢ τὴν Βουλγαρικὴν Ἀκαδημίαν, συντηρουμένας πάσας ὑπὸ τῶν κρατῶν ἐκείνων. Δυστυχῶς ἢ πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἀκαδημίαν Κρατικὴ ἐπιχορηγήσις — ὀφείλω νὰ τὸ δηλώσω — ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ὑπερβαίνει τὸ στοιγγύλον μηδέν. Εἶναι μάλιστα καὶ κάτω δηλαδὴ ἀπηλλάξαμεν τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἀναγραφομένου πρὸς συντήρησιν τοῦ μεγάρου κονδυλίου, καὶ τοῦ πολὺ μεγαλυτέρου πρὸς στήριξιν καὶ χρησιμοποίησιν αὐτοῦ.

Ἐὰν δ' ἐξετάσωμεν καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου, τοῦτο δὲν ὑπερβαίνει τοὺς δύομισον ἐν ὄλῳ ὑπαλλήλους· δηλαδὴ ἀφότου ἀπεχώρησε μὲν ὁ ἐπιμελητής, ἀνέλαβε δὲ καὶ ἄλλην, ξένην ἐργασίαν ὁ ἐξαιρετικὸς ταμίας, διατηροῦμεν ἓνα λογιστὴν, ἡμῖσιν ταμίαν καὶ μίαν δακτυλογράφον.

Τέλος ἀνακριβὴς εἶναι καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ ἀμείβονται γεννηαιότερον τῶν Γάλλων. Καὶ ἀποκαλύπτω ἀμέσως τὸν ἀριθμόν. Δηλαδὴ καθ' ὅλους τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ πρώτου ἔτους ἔλαβαν συνολικῶς ἅπαντες ὡς σύμβολα παρουσίας 49.948 δρ., ἧτοι αἱ ἀμοιβαὶ 38 Ἀκαδημαϊκῶν ὁμοῦ δὲν ἐβάρυναν ταμιακῶς περισσότερον τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μόνου ὑπομοιράρχου. Ἀναλόγως δὲν εἶναι πολὺ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ, Κύριοι, οὐδ' ὁ μισθὸς ἐνὸς ὑπομοιράρχου πρέπει νὰ σπαταλᾶται σήμερον ἀδίκως, σπεύδω νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ κύριόν μου κεφάλαιον, τί ἐπετελέσαμεν ὡς σωματεῖον κατὰ τὸ 1927.

Τὸ πρῶτον μας ἔργον εἶναι, Κύριοι, ὅτι ὑπάρχομεν ὡς Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία, ὅτι δηλαδὴ ἀντιπροσωπεύομεν ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὡς ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα τὴν πατρίδα τῶν ἐπιστημῶν καὶ προσπαθοῦμεν νὰ βασιτά-

σωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀξιοπρεπέστερον τὸ καταθλιπτικὸν τοῦτο βάρος. Ἐχοντες δὲ προέδρους καθὼς τὸν Φωκίωνα Νέγγρην καὶ τὸν Γεώργιον Χατζιδάκιν, δὲν ἀνησυχοῦμεν. Ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἐμφανίσεώς μας ἔτους ὁ ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν διεθνή Ἐνωσιν τῶν Ἀκαδημιῶν κ. Οἰκονόμος ἐξελέγη γραμματεὺς τοῦ διοικοῦντος τὴν ἔνωσιν ἐκείνην συμβουλίου μέχρι τοῦ 1929. Καί, πιστεύσατέ με, τὸ ἐθνικὸν κέρδος δὲν εἶναι ἀσήμαντον. Διότι σήμερον ἐτοιμάζουν Ἀκαδημίας καὶ τρία γειτονικά κράτη, ἡ Τουρκία, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἀλβανία. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ φιλόμουσος βασιλεὺς Φουὰτ ὁ Α΄ θὰ προικίσῃ πλουσιώτατα τὴν ἰδικήν του, ὡς διάδοχος τῶν Φαραῶ καὶ τῶν Πτολεμαίων. Ἄλλ' ὅπωςδήποτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θὰ παρηγορῆται ὅτι ἂν καθυστερήσαμεν κατὰ ἡμῶν αἰῶνα καὶ τῶν ὁμόρων Σλαβικῶν φυλῶν, προηγήθημεν ὀλίγον τῶν Μωαμεθανικῶν.

Ἐντὸς τῶν 20 μηνῶν τῆς ὑπάρξεώς μας συνήψαμεν σχέσεις πρὸς πλεῖστα τῶν ἐπιστημονικῶν σωματείων τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀπωτέρας Ἀνατολῆς, προχθὲς δ' ἀπαντήσαμεν εἰς ἐπιστολὴν τοῦ ἰαπωνικοῦ ἰδρύματος *Ryōjin Kōka Daigaku* τῆς Μαντζουρίας, προτείνουσαν ἀνταλλαγὴν δημοσιευμάτων. Πράγματι ὡς ἀντάλλαγμα τῶν ἡμετέρων **Πρακτικῶν** — τῶν ὁποίων τὴν ἀνελλιπῆ μηνιαίαν ἔκδοσιν διευθύνει ἐφέτος ὁ κ. Ρεμοῦνδος — λαμβάνομεν πλεῖστα τῶν ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν. Κατὰ τὸ θέρος ἀπεδελιώθησαν, ἐδέθησαν καὶ κατετάχθησαν τὰ ληφθέντα. Καὶ ὅταν καταρτίσωμεν πλήρεις ἀπὸ τοῦ 1920 σειρὰς τῶν σπουδαιοτέρων ἀκαδημαϊκῶν δημοσιευμάτων, θὰ προσφέρωμεν ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις Ἑλληνας καὶ ἀλλοδαποὺς λογίους καὶ θὰ συγχρονίσωμεν τὰ καθυστεροῦντα ἐπιστημονικὰ ὥρολόγια τῆς χώρας.

Ἐκτὸς τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀκαδημιῶν ἐλάβαμεν μέρος διὰ τῶν κ. κ. Παππούλια, Ἀμάντου, Κεραμοπούλλου, Σωτηρίου καὶ Ὁρλάνδου εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον συνελθὸν εἰς τὸ Βελιγράδι Βυζαντιολογικὸν καὶ προσεκαλέσαμεν τοὺς συναδέλφους εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 1930. Ἐπίσης τὸν Σεπτέμβριον εἰς τὴν γενικὴν Σύνοδον τῆς Διεθνoῦς Γεωφυσικῆς Ἐνώσεως διὰ τῶν κ. κ. Αἰγινήτου καὶ Κτενᾶ, οἱ ὅποιοι ἀντεπροσώπευσαν τιμητικώτατα τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἐπίσης ἀπεστείλαμεν τοὺς κ. κ. Καρα-

θεοδωρῆ καὶ Καλιτσουνάκιν εἰς τὰς ἐν Ἀμβούργῳ ἑορτὰς τοῦ Βίλελμ Μύλλερ, τοῦ Γερμανοῦ ἀοιδοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Τέλος εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Μπερτελώ, εἰς ὃν ὀφείλομεν ἰδιαιτέρως τὰς ἐκδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων χημικῶν, ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἀκαδημίαν ὁ κ. Ζέγγελης, ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐρχομένου ἔτους.

Ἡ εὐπρόσωπος παρουσία τῆς Ἑλλάδος εἰς τοιαῦτα συνέδρια καὶ ἑορτὰς, Κύριοι, δὲν εἶναι περιττή. Εἶναι σήμερον ἀπαραίτητος. Διότι μετὰ τὸν πόλεμον εἰς τὴν ἄλλην σημασίαν των προσετέθη καὶ ὄχι ὀλίγη πολιτικὴ. Εἶδαμεν πῶς ἐσχολιάσθησαν αἱ ἑορταὶ τοῦ ἰταλοφώνου Ζακυνθίου ποιητοῦ. Ἄλλ' ὁσάκις καλεῖται πολὺ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἀκαδημία ἢ τὸ Πανεπιστήμιον, ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους πόσον προνοοῦν καὶ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς παραστάσεως τῆς ἐπιστήμης των τὰ γειτονικὰ κράτη. Ἄλλ' ἢ Ἀκαδημία κατώρθωσε μέχρι τοῦδε νὰ στέλλῃ ἀντιπροσωπίας, πλὴν μιᾶς, ἄνευ βάρους τοῦ ταμείου.

Τί περιέχουν τὰ Πρακτικά μας εἰν' εὐκόλον νὰ καταμάθῃ ὁ φυλλομετρῶν αὐτὰ καὶ κάπως οἰκεῖος πρὸς οἰονδήποτε κλάδον τῆς ἐπιστήμης. Ἄλλὰ δὲν περιλαμβάνουν παρὰ μόνον συνοπτικῶς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν τῆς Ἀκαδημίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1927 ἔκαμαν ἀνακοινώσεις, 42 ἐν ὄλῳ, οἱ ἐξῆς Ἀκαδημαϊκοί: Κτενᾶς, Αἰγινήτης, Βορέας, Σάββας, Χατζιδάκις, Ζέγγελης, Μενάρδος, Ἀμαντος, Καλιτσουνάκις, Ἰωάννης Πολίτης, Ρεμοῦνδος, Ἐμμανουήλ, Μαλιέζος, Φωκᾶς, Βέης, Μακαριώτατος Χρυσόστομος, Καμπούρογλους, Βουρνάζος, Νέγρης, Ἀνδρεάδης, Κεραμόπουλλος, Νικόλαος Πολίτης, Σωτηρίου καὶ Οἰκονόμου. Πλὴν τούτων ὁ κ. Προβελέγγιος ἀνέγνωσε τὴν Ἰφιγένειάν του, ὁ κ. Παππούλιας ἀνεκίνησε περὶ τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ συνεδρίου καὶ ὁ κ. Οἰκονόμος περὶ τοῦ ἐν Βρυξέλλαις.

Ἄλλ' ἐπίσης εὐχάριστον εἶναι ὅτι προσεικλύσαμεν ἐργασίας νεωτέρων, τὰς ὁποίας ἀνακοίνωσαν ὑπευθύνως Ἀκαδημαϊκοί, δηλαδὴ τῶν ἐξῆς ἐπιστημόνων: Βαροπούλου 4, Περγάκη 3, Σαραντοπούλου 2, Πανοπούλου καὶ Μεγαλοοικονόμου 2, Γαζοπούλου καὶ Κωνσταντινίδη, καὶ Γαζοπούλου καὶ Φωτιάδη, Γαλάτη, Πλακίδη, Σταθοπούλου, Κούμαρη, Βορεάδη, Κρη-

τικοῦ, Σπύρου Παπᾶ, Νίδερ, Ρουσοπούλου καὶ Μειμάρη, Μαριολοπούλου, Στρατήγη, Ἄγγ. Γ. Δημητρίου καὶ Σταύρου Χόρος.

Ὁὐχ ἦρτον εὐάρεστον εἶναι ὅτι καὶ ἀλλοδαποὶ ἐπιστήμονες ἀνακοίνωσαν μελέτας δι' Ἀκαδημαϊκῶν, ἦτοι ὁ Ἑλβετὸς γεωλόγος Ρέντζ 3, ὁ Ἴταλὸς ἰατρὸς Γορίνι, ὁ πολὺς Γερμανὸς θεολόγος *Deissmann* καὶ τέλος αὐτοπροσώπως ὁ Γάλλος βαρῶνος *Coubertin*. Ὅταν δὲ ἀρχίσωμεν νὰ ὀνομάζωμεν καὶ ἀλλοδαποὺς εἰσάιρους τῆς Ἀκαδημίας, βεβαίως ὁ ζῆλος θὰ ἐξαφθῇ. Τὸ ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν εἶναι παγκόσμιος μαγνήτης.

Τοιοῦτοτρόπως αἱ ἐφετινὰ ἀνακοινώσεις ἀνῆλθον εἰς 74, ὥστε ἠναγκάσθημεν νὰ προσθέσωμεν καὶ ἔκτακτον συνεδρίαν. Ἄξιοσημείωτον δὲ εἶναι ὅτι αἱ πλεῖσται ἦσαν τῆς τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, καὶ πολλὰ ἦσαν ἔργα νεωτέρων. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν γεννηθεῖσαν ἀμύλλαν καὶ κατασιγάζει τὴν συνήθη μεμυμοιρίαν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀποφεύγομεν τὰς θετικὰς σπουδὰς. Ἐννοεῖται ὅτι πρὸς τὴν ἐπιστήμην δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν ὅ,τι καλοῦν οἱ Γερμανοὶ *Brotwissenschaft*.

Καὶ αἱ ἄλλαι δύο τάξεις δὲν ὑστέρησαν εἰς ζῆλον. Ἀλλὰ παρίσταται ἀνάγκη, καὶ ὁ νόμος ἐπιβάλλει, νὰ πυκνωθοῦν. Αἱ συμπληρώσεις τῶν κενῶν ἐδρῶν—22 κατὰ τὸν ὄργανισμόν, μόνον δὲ 12 κατὰ τὰς προτεινομένας μεταβολάς,—ἀψηχόλησαν καὶ ἐφέτος ἀρκετὰ τὴν Ἀκαδημίαν διότι ἀπαιτοῦν μελέτας, εἰσηγήσεις, συζητήσεις, συνεδρίας τῶν Τάξεων καὶ ἐπανελημμένας ψηφοφορίας τῆς Ὀλομελείας. Τοιοῦτοτρόπως μετὰ τὸν κ. Καραθεοδωρῆ ἐξελέξαμεν μέλος τῆς β' Τάξεως μόνον τὸν κ. Δημήτριον Καμπούρογλου καὶ τῆς γ' Τάξεως τὸν κ. Γεώργιον Στρέϊτ, πρόεδρον δὲ μέλος τῆς α' τὸν γεωπόνον κ. Γεώργιον Κυριακόν. Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου καταγινόμεθα εἰς τὴν ἐτοιμασίαν τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς ἢ δύο λογοτεχνῶν, ἐνὸς θεολόγου, ἢ δὲ πρώτη Τάξις θέλει καὶ ἓνα φυσικόν, ἓνα μηχανικόν καὶ ἓνα ἰατρόν. Ἄλλ' ἢ ἀπαιτουμένη πρὸς ἐκλογὴν διαδικασία καὶ ἄλλοι λόγοι— ἄς εἴπωμεν ἀνώτεροι— ἐπεβράδυναν τὴν μηχανήν.

Καὶ ὅμως μόνον ὅταν συμπληρωθῇ διὰ τῶν τακτικῶν, τῶν προσέδρων καὶ τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν ἢ Ἀκαδημία καὶ ὅταν ἐδραιωθῇ πολιτικακῶς καὶ ἀποκτήσῃ μέσα ἀρκετά, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν κύριόν της

προορισμόν, δηλαδή νὰ ἐπιχειρήσῃ μεγάλα καὶ μνημειώδη ἔργα, ἐκτελούμενα διὰ μακροῦς συνεργασίας πολλῶν, ἤτοι δημοσιεύσεις ἀρχείων, ἐπιγραφῶν, ἐκδόσεις συγγραφέων, ἀνασκαφάς, ἱστορικές καὶ φιλολογικές ἐρεῦνας, γεωγραφικές καὶ καλλιτεχνικές ἀποστολάς· εἰς πάντα δὲ ταῦτα, καθὼς ὁμολόγησε καὶ ὁ κ. Ὑπουργός «δυστυχῶς ὑπέστησε μέχρι σήμερον τὸ ἔθνος».

Ἡ Ἀκαδημία — ἔστω καὶ μὴ ἀρτία καὶ πλουσία — εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἰδρύσεώς της ἔτους ἐπεχείρησε καὶ ἀνέλαβε τοιαῦτα ἔργα. Πρῶτον ἀπεφάσισε τὴν ἔκδοσιν γενικοῦ γεωλογικοῦ χάρτου τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν κατὰ τὴν κλίμακα τοῦ γενικοῦ χάρτου τῆς Γαλλίας. Καὶ πράγματι ἐφέτος ἐνίσχυσε τὴν συγκέντρωσιν καὶ νέων στοιχείων πρὸς σύνταξιν τοιοῦτου χάρτου, ὑπεστήριξε τὰς ἐπὶ τῆς Χίου γεωλογικές ἐρεῦνας τὰς γενομένας κατὰ τὸ θέρος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κτενᾶ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς γνώσεως τῶν στρωμάτων τοῦ Πρωτογενοῦς εἰς τὸ ἀνατολικὸν Αἰγαῖον, ἀποβλέπει δὲ εἰς ὁμοίας ἐρεῦνας ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν, ὅπως γίνῃ γνωστὴ λεπτομερῶς ἡ σύστασις τῆς Β. Ἑλλάδος καὶ δυνηθῶμεν — ἐκτὸς τῆς εἰς τὴν ἐπιστήμην συμβολῆς — νὰ διευκολύνωμεν τὴν οἰκονομικὴν χρησιμοποίησιν τῶν νέων ἑδαφῶν μας.

Ἡ πρώτη τάξις ἢ μεριμνῶσα περὶ τούτων, κατήρτισεν ἐπιτροπὴν πρὸς προαγωγὴν τῆς καθόλου γεωγραφικῆς μελέτης τῆς χώρας, προκηρύξασα βραβεῖα καὶ συντελοῦσα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐρευνητῶν, θὰ προβῇ δὲ καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν προγράμματος σχολικῆς Γεωγραφίας.

Ἡ β' Τάξις, ἢ τῶν γραμμάτων, ἐξ ἀρχῆς ἀπέβλεπεν εἰς τρία ὄχι εὐκόλα ἔργα: α.) τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς λαλουμένης· β.) τὴν δημοσίευσιν τῶν βυζαντινῶν μνημείων τῆς Μακεδονίας· γ.) τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ψηφιδωτῶν. Καὶ ἡ μὲν Ἐπιτροπὴ τῶν βυζαντιολόγων ἐξακολουθεῖ νὰ συγκεντρῶνῃ τὸ ἀναγκαῖον ὕλικόν καὶ κατὰ τὰς πρώτας διακοπάς τῶν ἄλλων ἀσχολιῶν θ' ἀρχίσῃ τὴν ἐπιτόπιον ἐρευναν ἀπὸ τῆς Καστορίας καὶ τῆς Πρέπας. Ἡ δ' Ἐπιτροπὴ τῶν ψηφιδωτῶν συνετέλεσε τὴν παρασκευὴν τοῦ α' τεύχους, περιλαμβανοντος τὰ τῆς Σπάρτης, Ἀνδανείας, Ὀλυμπίας καὶ Πατρῶν, ἤρχισε δὲ τὴν

παρασκευήν τοῦ β', μέλλοντος νὰ περιλάβῃ κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ ψηφιδωτὰ τῆς Ἐπιδαύρου.

Τέλος περὶ τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ διέλαβε λεπτομερῶς ὁ ἀποχωρῶν Πρόεδρος ἡμῶν, παραλείψας τοῦτο μόνον, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ῥηξικέλευθος ἠγέτης τῶν νεοελληνικῶν σπουδῶν, αὐτὸς ὁ ἰδρυτὴς τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρείας καὶ τοῦ Λεξικογραφικοῦ Ἀρχείου. Ὅμοίως τοῦ ἄλλου Ἀρχείου τοῦ Λαογραφικοῦ ἰδρυτῆς ὑπῆρξεν ὁ ἄλλος διδάσκαλος ἡμῶν τῶν νεωτέρων, ὁ ἀείμνηστος Νικόλαος Πολίτης.

Τὴν διεύθυνσιν τῶν δύο τούτων Ἀρχείων ὑπήγαγεν ἐφέτος τὸ Κράτος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ διατάγματος τῆς 14 Μαρτίου 1927 μετὰ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἐθνικῆς Μουσικῆς Συλλογῆς. Παρεχώρησεν, ἐννοεῖται, καὶ τὰς σχετικὰς δαπάνας, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐλαττωμένας ἀρκετά, ἦτοι μόνον 515 χιλ. δρ. (ἀντὶ τῶν ἄλλοτε 862 χιλ.) διὰ τὸ Λεξικόν, 116 χιλ. διὰ τὸ Λαογραφικόν, καὶ 5 χιλ. διὰ τὸ Μουσικόν.

Καὶ τώρα τὸ Λεξικὸν ἔχει μόνον τέσσαρας τακτικοὺς συντάκτας ἀντὶ τῶν ἄλλοτε δέκα, τὸ δὲ Λαογραφικὸν δύο μόνον ταξινόμους, ἕξ ὧν ὁ πρῶτος ὁ κ. Γεωργίος Πολίτης παρασκευάζει τὴν ἔκδοσιν τοῦ Γ' τόμου τῶν «Λαογραφικῶν Συμμείκτων» τοῦ πατρὸς του καὶ κατέγραψε τὸ ἀνέκδοτον ὑλικόν, ὅπερ ἢ οἰκογένεια Πολίτου ἐδώρησεν εὐγενῶς εἰς τὸ Ἀρχεῖον.

Ἄλλὰ τὰ Ἀρχεῖα ταῦτα θὰ εἶναι διὰ παντὸς ἀναγκαῖα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ὁ κ. Χατζιδάκις προτείνων τῷ 1911 τὴν σύμπηξιν τοῦ Λεξικοῦ, ἐσχέδιαζεν αὐτὸ ὡς Θησαυρὸν τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς Γλώσσης «ἀπὸ Ἀγαμέμνονος μέχρι Γεωργίου τοῦ Α'». Ποίαν θὰ εἶχε σημασίαν ἢ ἔκδοσις καὶ μόνου τοῦ Λεξικοῦ τῆς Μεσαιωνικῆς ἢ Βυζαντινῆς περιόδου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκ τῶν ξένων καταγίνονται πρὸ πάντων οἱ Σλαῦοι, εἶναι εὐνόητον καὶ εἰς τοὺς μὴ λεξικογράφους. Ὅθεν ἀποβλέπομεν καὶ εἰς τὸ *monumentum* τοῦτο.

Ἀνασκαφὰς δὲν ἀπεφάσισεν ἡ Ἀκαδημία, διότι τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἐκτελεῖ ἐπαρκέστατα πρεσβυγενῆς ἀδελφή, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Ἄλλὰ προκειμένου περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ἀρχαίου Ἀστεως οἱ μετέχοντες τῆς Ἐταιρείας Ἀκαδημαϊκοί, προεδρεύοντος τοῦ κ. Παππούλια — καὶ προηγουμένως ὡς ὑπουργὸς ὁ κ. Αἰγινήτης —

συνειτέλεσαν εἰς τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως, καθ' ἣν εἰς τὸ περίδοξον ἔργον θὰ συνεργασθοῦν παραπλεύρως οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ ἡμέτεροὶ ἀρχαιολόγοι. Τὸ ὠραῖον τοῦτο παράδειγμα τῆς συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ἐστίας τοῦ πολιτισμοῦ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ διατηρηθῇ τοῦ λοιποῦ πρὸς ὠφέλειαν τῆς καθόλου ἀρχαιολογίας.

Ἄλλὰ κινδυνεύω, Κύριοι, νὰ λησμονήσω τὴν κοπιωδεστάτην ἴσως ἐργασίαν τῆς Ἀκαδημίας — τὴν νομοθετικὴν. Ἡ Σύγκλητος καὶ ἡ ὀλομέλεια ἐπανειλημμένως συνεζήτησαν τροποποιήσεις τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἐψήφισαν τὸν Ἑσωτερικὸν Κανονισμὸν τῆς Ἀκαδημίας, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτυπώθη, καὶ συνέταξαν τοὺς Κανονισμοὺς τῶν δύο προσαρτηθέντων εἰς αὐτὴν Ἀρχείων. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ὡς κυρίως ἐνδιαφερόμενος, ἐκφράζει τὴν μυχίαν εὐχὴν ὑπὲρ ἀγγλικῆς μακροβιότητος τῶν Ἀκαδημαϊκῶν θεσμῶν. Ἀληθῶς εἰς τὴν «γηραιὰν Ἀγγλίαν» τοιοῦτοι καὶ ἄλλοι νόμοι φυλάττονται ἐπὶ αἰῶνας ὡς ἄμφια τῶν μονῶν τοῦ Ἄθω, ἐνῶ ἀλλαγῶν κατήντησαν ἱστοὶ τῆς Πηνελόπης.

Ἴδον λοιπὸν ὅτι ἐφθάσαμεν — κάπως ἀργά — εἰς τὸ δραματικώτερον τῆς λογοδοσίας μέρος, εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἀκαδημίας περὶ τῶν ἔργων ὅσα ὑπεβλήθησαν εἰς τοὺς προκηρυχθέντας διαγωνισμούς. Εὐτυχῶς τὰ βραβεῖα, ὅσα ἠθέλησαν ἐπιδεικνύοντες ἀμέσως τὴν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἐμπιστοσύνην, νὰ θέσουν εἰς τὴν διάθεσίν της φιλογενεῖς ἀθλοθέται, εἶναι καὶ πολλὰ καὶ πλούσια. Προεκηρύξαμεν δηλαδὴ 25 ἐν ὄλῳ ἀγῶνας, τῶν ὁποίων τὰ βραβεῖα συμποσοῦνται εἰς 380 χιλ. δραχμ. Ἄλλ' ἐκ τούτων ἔληξαν καὶ κρίνονται σήμερον μόνον τὰ 12, δηλ. 4 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης, 4 τοῦ κ. Μπενάκη, 1 τοῦ ἀειμνήστου Ἀρεταίου, 1 τοῦ κ. Δοβέρδου, 1 τῆς κ. Ἀθηνᾶς Σταθάτου, καὶ 1 (τὸ λιτότερον) τῆς Ἀκαδημίας. Ἐννοεῖναι ὅτι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς συνοψίζει ἀπλῶς τὰς εἰσηγήσεις τῶν σοφῶν του συναδέλφων.

Ἄλλὰ πρὶν προχωρήσω εἰς τὰς κρίσεις τῶν ἀγώνων, ὀφείλω, Κύριοι, νὰ μνησθῶ τοῦ γενναιοτάτου τῶν χορηγῶν τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ μεγίστου τῶν ζώντων Ἐθνικῶν εὐεργετῶν. Ὁ κ. Ἐμμ. Μπενάκης συνεχίζει τὰς παραδόσεις τοῦ Συγγροῦ, τοῦ Ἀβέρωφ, τοῦ Τσοῦφλη, τοῦ Βαρβάκη, τῶν Ζωσιμάδων καὶ τῆς ἄλλης χορείας τῶν ἀξίων ἐκείνων τέκνων τῆς Πατρί-

δος. Πολλάκις ἐνθυμίζει τὸν ἀρχαῖον Ἡρόδην τὸν Ἀττικόν, ὁ ὁποῖος, ἀποκατεστημένος καὶ ἐκεῖνος εἰς τὴν Κηφισίαν, δὲν ἔπαυε νὰ σκορπίζη τάλαντα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα. Καὶ ποῦ δὲν ἐχορήγησε τὸ εὐλογημένον ζεῦγος Ἐμμανουὴλ καὶ Βιργινία; Πλὴν τῶν προηγουμένων ἐν Αἰγύπτῳ εὐεργεσιῶν, ἀπὸ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς ἐδαπάνησαν ἑκατομμύρια δὲλα ὑπὲρ τῶν προσφύγων, τῶν προσφυγικῶν Νοσοκομείων, τοῦ προσφυγικοῦ ταπητουργείου τῆς Αἰγίνης, τοῦ προσφυγικοῦ ἐργαστηρίου χειροτεχνημάτων. Κατόπιν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Θεσσαλονίκης, τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, τὴν ἀεροπορικὴν Ἀμυναν, τὸ Πατριωτικὸν ἴδρυμα περιθάλψεως, τὸν Δημοτικὸν σταθμὸν πρώτων βοηθειῶν, εἰς τὸ παιδικὸν ἄστυον Κηφισιάς, τὸ κοινοτικὸν τῆς σχολεῖον, τὸ Φυσιολογεῖον τῆς Κηφισιάς, ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, εἰς ὑποτρόφους σπουδάζοντας ἐπιστήμας ἢ καλλιτεχνίαν, ὑπὲρ Ἐκκλησιαστικῶν σχολῶν, πρὸς ἴδρυσιν τοῦ μεγάλου Κολλεγίου τοῦ Ψυχικοῦ, εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς, εἰς τὸ Δεξικόν, καὶ τέλος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὰ εἰσοδήματα 10 χιλ. λιρῶν. Καὶ ἂν θέλετε, Κύριοι, καὶ πρόχειρον ὑπολογισμὸν τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν Μπενακειῶν δωρεῶν τῆς τελευταίας πενταετίας, τοῦτο δὲν εἶναι μικρότερον τῶν 160 χιλ. λιρῶν, ἤτοι, πρὸς καλυτέραν συνεννόησιν, τῶν 58—60 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἡ Ἀκαδημία εἶναι βεβαία ὅτι διερμηνεύει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Πανελληνίου, ἀπονέμουσα σήμερον εἰς τὸν κ. Μπενάκη κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Κανονισμοῦ τὸ χρυσοῦν αὐτῆς μετάλλιον.

Τὸ πρῶτον τῶν ἐπάθλων τοῦ Μπενάκη, τουτέστι τοὺς ἐφεινόνς τόκους 4 χιλιάδων λιρῶν, δηλ. 46 χιλιάδας δραχμάς, ἀπονέμει καὶ πάλιν ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν Μακεδονικὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἐταιρείαν, τῆς ὁποίας προεδρεύει ὁ κ. Ἀντώνιος Χρηστομᾶνος. Σπανίως ὁμοίος Σύλλογος ἐπετέλεσε τόσα ἔργα καὶ τόσον ἀλματωδῶς. Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος διετήρησε καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν 54 νυκτερινὰ σχολεῖα, ἣδη δὲ προσέθεσεν ἄλλα 31. β') ἴδρυσεν τρία πρακτικὰ σχολεῖα θηλέων εἰς τὴν περιφέρειαν Ἐδέσσης καὶ τὰ ἐφωδίασε μὲ ραπτομηχανὰς καὶ ἄλλα ὄργανα, διὰ νὰ διδάξῃ τὰ ξενόφωνα κοράσια ὅχι μόνον οἰκοκυρικά, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, γ') ἐξεῦρε 32 ποιητικὰ γήπεδα πλησίον ἰσαρίθμων Σχολείων καὶ τὰ ἐπροίκισε

μὲ κηπευτικά ἐργαλεῖα καὶ σπόρους δένδρων καὶ λαχανικῶν, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν σχολικοὶ κῆποι, παρασκευάζει δὲ καὶ ἄλλους 60. δ') Διωργάνωσε πρασίνην σχολικὴν ἐφορτήν, ὅπου ἐλπίζει ὅτι θὰ λάβουν μέρος περισσότερα τῶν 2.000 σχολείων, ὅπως ὑποτάληψη τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν ἀγάπην ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ. Τὰ χειροκροτήματά σας, Κύριοι, ἀποδεικνύουν πόσον εἶσθε σύμφωνοι καὶ σεῖς πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀκαδημίας.

Καὶ τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ βραβεῖα.

Ἡ πρώτη τάξις, ἡ τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, εἶχε προκηρῶξει:

α') βραβεῖον 30 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης «εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην περὶ τῶν προσφορωτέρων ὕδρων καλλιεργείας καὶ βιομηχανικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν τεύτλων ἐν Ἑλλάδι». Πραγματεῖαν ἀπέστειλε μόνον ὁ κ. Σταῦρος Παπανδρέου, καθηγητῆς τῆς ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς, εἶναι δὲ αὕτη ἀληθῶς εὐσυνείδητος ἐργασία, πόρισμα μακρῶν ἐπιτοπίων ἐρευνῶν, καθόσον ὁ κ. Παπανδρέου ὡς διευθυντῆς τῶν ἐν Λαζαρίνῃ Ζωγραφείων κτημάτων ἐπειραματίσθη ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ὅθεν ἡ Ἀκαδημία βραβεύει τὴν ἐργασίαν ταύτην.

β') βραβεῖον 20 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης «εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην περὶ βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς τῶν καυσίμων ὑλῶν τῆς Ἑλλάδος». Ὑπεβλήθησαν δύο ἔργα — κάλλιστα μὲν ἐρανίσματα, ἀλλ' ὄχι πρωτότυποι μελέται. Ἡ Ἀκαδημία ἐζήτει κάτι περιπλέον, ἥτοι πειραματικὰς καὶ οἰκονομολογικὰς ἐργασίας περὶ τῶν Ἑλληνικῶν λυγνιτῶν. Ὅθεν εὐφῆμως ἀναφέρουσα τὰ ὑποβληθέντα, προκηρῶσσει ἐκ νέου τὸν ἀγῶνα.

γ') βραβεῖον 20 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης «εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην περὶ τῶν βλαπτικῶν ἐντόμων καὶ τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων τῆς Ἑλλάδος.» Πραγματεῖαν ὑπέβαλε μόνος ὁ κ. Πάνος Ἀναγνωστόπουλος, καθηγητῆς τῆς Ἀνωτέρας γεωπονικῆς Σχολῆς, ἐπιμελὲς καὶ σαφὲς ἀπάνθισμα τῶν νεωτάτων ἐπιστημονικῶν ἔργων, περιγράφον τοὺς χαρακτῆρας τῶν βλαβερῶν ἐντόμων καὶ τῶν παρασιτούντων μυκήτων καὶ συγχρόνως ὑποδεικνύον τὰ μέσα τῆς καταπολεμῆσεως αὐτῶν. Ὁ συγγραφεὺς μετὰ τῶν ξένων διδαγμάτων συνδυάζει καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι κτηθεῖσαν

πειραν. "Οθεν ἡ Ἀκαδημία θεωροῦσα τὸ ἔργον ἔπωφελές βοήθημα τῶν ἡμετέρων δενδροκόμων, ἀπονέμει τὸ βραβεῖον.

δ') βραβεῖον 9 χιλ. δραχ. τοῦ ἀειμνήστου Θεοδώρου Ἀρεταίου «εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ μιᾶς τῶν κυριωτέρων ἱαματικῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ χημικοφυσικῆς κλιματολογικῆς καὶ θεραπευτικῆς ἀπόψεως». Ὑπεβλήθησαν 5 πραγματεῖαι, δύο ἀνέκδοτοι α') περὶ τῶν πηγῶν Αἰδηψοῦ β') περὶ τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων τῆς Ἰκαρίας, καὶ τρεῖς ἐκδεδόμεναι ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Περτέση «περὶ τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων Καϊάφα» τῷ 1924, τοῦ Λαγκαδᾶ τῷ 1925, καὶ τῶν Μεθάνων, (ἀλλ' ἡ τελευταία ἀποκλείεται ὡς ἐκδοθεῖσα τῷ 1923, δηλ. πρὸ τοῦ ὀρισθέντος χρόνου). Δυστυχῶς ἡ περὶ Αἰδηψοῦ προτέρημα ἔχει μόνον ἱατρικὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις. Ἡ δὲ περὶ τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων τῆς Ἰκαρίας καὶ αἱ δύο μελέται τοῦ κ. Μ. Περτέση κρίνονται ὡς ἐξαιρετοὶ μὲν ὑπὸ φυσικοχημικὴν ἔποψιν, ἀλλ' ὑστεροῦσαι κατὰ τὸν γ' ὅρον τοῦ ἀγῶνος, ἥτοι τὴν θεραπευτικὴν ἄποψιν τῶν ὑδάτων. Ἡ Ἀκαδημία μερίζει ἐξ ἴσου τὸ βραβεῖον εἰς τὸν κ. Περτέσην καὶ τὸν συγγραφέα τῆς περὶ τῶν ὑδάτων τῆς Ἰκαρίας διατριβῆς, κ. Κωνστ. Μακρῆν.

ε') βραβεῖον 25 χιλ. δραχ. τοῦ κ. Μπενάκη «εἰς τὰς εὐστοχωτέρας πειραματικὰς ἐρεῖνας πρὸς ἀνεύρεσιν ποικιλιῶν σίτου, παρουσιαζουσῶν νέα διὰ τὴν γεωργίαν πλεονεκτήματα. Ὁ συγγραφεὺς τῆς μόνης ὑποβληθείσης πραγματείας κ. Ἰωάννης Παπαδάκης συγκρίνων τὰ κλίματα τῆς Αὐστραλίας καὶ Καλλιφορνίας πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς διαφόρους ἀποδόσεις τοῦ σίτου, ἐκθέτει λεπτομερῶς τὰ παρ' ἡμῖν ἀποτελέσματα τῆς καλλιέργειας τῶν ποικιλιῶν Καμπέρα, Βαρατὰχ καὶ Φλωρένς καὶ συνάγει ὅτι διὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι χρήσεως αὐτῶν θὰ ἀυξηθῆ ἡ μέση ἀπόδοσις τοῦ σίτου κατὰ 40—50%, ἥτοι κατὰ 60—70 χιλ. τόννων ἐτησίως, ἐπὶ πλέον δὲ θὰ εἶναι δυνατὴ σπορὰ τούτων καὶ ἐπὶ τῶν βαλτωδῶν ἐκτάσεων, ὅπου νῦν καλλιεργεῖται μόνον ἡ κριθή. Ἄν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων δὲν φαίνονται εἰσέτι ὀριστικά, ἡ Ἀκαδημία βραβεύει τὴν μελέτην.

Ἡ δὲ Β' τάξις ἡ τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν προεκήρυξε:

α') Δύο ἔπαθλα Μπενάκη 25 χιλ. δραχ. ἐν ὄλῳ πρὸς βράβεισιν

γλυπτικῶν καὶ ζωγραφικῶν ἔργων. Γλυπτικὰ ἔργα ὑπέβαλεν ὁ κ. **Μ. Τόμπρος**, πέντε χάλκινα, ἐξ ὧν καλύτερον ἢ καλλιτεχνικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὴν Ἐξηπλωμένην γυναικα, «ὡς ἔχουσαν ἀπλότητα συνθέσεως καὶ ἐπιμελῆ ἐκτέλεσιν, μὲ γενικὰ χαρακτηριστικὰ νέων τεχνοτροπικῶν τάσεων». Πίνακα δὲ ὑπέβαλεν ὁ κ. **Ῥωμανίδης**, εἰκονίζοντα τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου, θέμα, τοῦ ὁποίου ἐπελήφθησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ ὁ Βολωνάκης καὶ ὁ Χατζῆς. Τὸ ἔργον παρουσιάζει ἴσως ἱστορικὰς ἀνακριβείας, ἀλλ' ὡς καλλιτέγνημα ἔχει ἀκρίβειαν σχεδίου καὶ ἐπιτυχῆ κατανομήν φωτός, καὶ τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ τεχνητοῦ. Ἡ Ἀκαδημία, βραβεύουσα τὰ ὑποβληθέντα ἔργα, σκοπεῖ κυρίως νὰ θερμάνῃ τὴν ἀμύλλαν τῶν ἡμετέρων καλλιτεχνῶν.

β') **Βραβεῖον 9000 δραχ. τοῦ κ. Δοβέρδου** «εἰς ἔργον ζωγραφικὸν ἐμπνεόμενον ἐκ τῆς βυζαντινῆς παραδόσεως». Τοιαῦτα ὑπέβαλαν ὁ κ. **Μπισκίνης** καὶ ὁ κ. **Ἀρτέμης**, ἀλλ' ὁ β. καλλιτέχνης παρέβλεψε τὸν ὅρον τῆς βυζαντινῆς παραδόσεως. Τὸ ἔργον τοῦ κ. **Μπισκίνη**, *Ἐθαγγελισμὸς* καὶ κάτωθεν Ἅγιος Γεώργιος, δὲν ἔχει βεβαίως ἀπόλυτον πρωτοτυπίαν συνθέσεως, ἀλλ' ἡ διαφανομένη προσπάθεια τοῦ ζωγράφου νὰ τηρήσῃ τὴν βυζαντινὴν παράδοσιν ἀποβαίνει πρὸς ἔπαινον τοῦ ἔργου ὅθεν ἡ Ἀκαδημία τὸ βραβεύει.

Τέλος ἡ Τάξις τῶν Ἡθῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν προεκήρυσεν ἐφέτος:

α') **Βραβεῖον 20 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** περὶ τοῦ «ποία ἢ θέσις τῆς Ἑλληνικῆς καπνοπαραγωγῆς ἐν τῷ διεθνεῖ Ἐμπορίῳ καὶ πῶς δύναται αὕτη νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν τῆς ἐν τῷ διεθνεῖ ἀνταγωνισμῷ». Ὑπεβλήθησαν δύο πραγματεῖαι, δυστυχῶς ἀμφοτέραι λίαν σύντομοι καὶ ἀνεπαρκεῖς. Ἡ φέρουσα τὸ ῥητὸν «Θαρεῖν χρὴ» ἀποτελεῖται μόνον ἐξ 11 δακτυλογραφημένων σελίδων, ἡ δ' ἐκτενεστέρα τοῦ ἐν Βερολίῳ κ. Δ. Τσοῦγκου εἶναι μὲν ἀξιέπαινος, ἀλλὰ χροῖζει συμπληρώσεως, ὅπως εἰς τὸ μέλλον τύχη καὶ τοῦ βραβεῖου. Τὸ περὶ Βουλγαρικῶν καπνῶν σύγγραμμα τοῦ *Fernandez-Diaz* σύγκειται ἐκ 310 σελίδων, τὸ δὲ περὶ τῶν Τουρκικῶν τοῦ *E. B. Philips* ἐκ 394, ἀμφοτέρα δὲ κοσμούμενα διὰ πινάκων καὶ χαρτῶν, συντελοῦν καὶ εἰς τὴν διαφήμισιν τῶν καπνῶν ἐκείνων.

β') Βραβεῖον ᾽Οθωνος καὶ Ἀθηνᾶς Σταθάτου ἐξ 9.450 δραχ. «εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τοῦ ποῦ τὰ καταλληλότερα μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς παρούσης ναυτιλιακῆς κρίσεως». Ἀλλ' οὐδεμία ὑπεβλήθη πραγματεία.

Τέλος τὸ φιλοσοφικὸν ἔπαθλον τῆς Ἀκαδημίας ἀμφισβητοῦν δύο ἔργα: α.) Αἰ «Μαρμαρυγαί», βραχεῖα ἱστορικὴ διατριβὴ περὶ τῆς Ὑπατίας καὶ τῆς Ἀθηναΐδος, γραφεῖσα χάριτι τῶν πολλῶν, καὶ β.) «Ὁραμα πάππου, ψυχῶν διάλογοι» συγγραφὴ κάπως συμβολικὴ. Αἰ ψυχαὶ διαλεγόμεναι πραγματεύονται πῶς ἄρχεται καὶ πῶς τελευτᾷ ὁ βίος πάντων τῶν ὄντων. Ἡ Ἀκαδημία ἐπαινεῖ τὸν συγγραφέα τοῦτον «ὄν διακρίνει φρόνημα ὑψηλὸν καὶ ποιητικὴ ἔξαρσις», ἀλλὰ δὲν εὐρίσκει ἀκραιφνῶς ἐπιστημονικὴν τὴν πραγματείαν.

Καὶ ἤδη προκηρῶσομεν τὰ ἐξῆς: Ἡ μὲν

Α΄ ΤΑΞΙΣ

Δεκτὰ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1928.

1. ΕΠΑΘΛΟΝ ΕΚ 10.000 Δραχ. ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ εἰς τὴν καλυτέραν χημικὴν ἢ μεταλλειολογικὴν μελέτην συντελοῦσαν εἰς τὴν βελτίωσιν σχετικῶν βιομηχανιῶν ἐν Ἑλλάδι.
2. ΕΝ ἢ ΠΛΕΙΟΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ μέχρι 15.000 Δραχ. ἐν ὄλω, διὰ σύγγραμμα, μονογραφίαν ἢ περιοδικὸν ἑλληνικόν, ὅπερ συντελεῖ εἰς προαγωγὴν ἢ διάδοσιν γεωργικῶν ἢ τεχνικῶν γνώσεων ἢ εἰς ἀνάπτυξιν ἢ διάδοσιν τῶν θεικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι.
3. ΕΠΑΘΛΟΝ ΕΚ 10.000 Δραχ. ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ δι' ἴδρυμα ἢ σωματεῖον, ὅπερ ἐπὶ μακρὸν χρόνον καρποφόρως συνετέλεσε πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐγχωρίου γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας.
4. ΔΥΟ ΒΡΑΒΕΙΑ τὸ πρῶτον ἐξ 8.000 Δραχ., τὸ δεύτερον ἐκ 5.000 Δραχ. ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ διὰ τοὺς παρατηρητὰς ἢ ἐρευνητάς, οἵτινες διὰ συστηματικῶν παρατηρήσεων ἢ πειραμάτων ἢ ἄλλων ἐρευνῶν

γυνομένων ἐντὸς τοῦ 1928 θὰ προάγωσι τὰς περὶ τῆς φύσεως τῆς χώρας γνώσεις.

5. ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΤΟ ΕΞ 20.000 Δρχ. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ διὰ τὴν καλυτέραν πειραματικὴν μελέτην περὶ βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς καυσίμων ὑλῶν τῆς Ἑλλάδος.
6. ΕΠΑΘΛΟΝ 25.000 Δρχ. κ. ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ διὰ τὴν καλυτέραν ἀμπελογραφικὴν μελέτην τῆς Ἑλλάδος.

Δεκτὰ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1929:

7. ΕΠΑΘΛΟΝ 30.000 Δρχ. ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ εἰς συνεταιρισμὸν ἢ κοινότητα ἄτομον, ὅπερ ἀποδεδειγμένως κατέστησε προσοδοφόρα δι' ἐμβολιασμοῦ ἄγρια δένδρα ἐν Ἑλλάδι εἰς εὐρεῖαν κλίμακα.
8. ΒΡΑΒΕΙΟΝ 15.000 Δρχ. ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ εἰς τὴν καλυτέραν πειραματικὴν καὶ οἰκονομολογικὴν μελέτην περὶ τῆς χρησιμοποιοῦσας ἐλληνικῶν πρώτων ὑλῶν, πλὴν τῶν ἤδη ἐν χρήσει, πρὸς παρασκευὴν οἰνοπνεύματος.
9. ΕΠΑΘΛΟΝ 25.000 Δρχ. κ. ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ εἰς τὰς καλυτέρας πειραματικὰς ἐρεῦνας τὰς ἀποσκοπούσας τὴν ἀνεύρεσιν καταλλήλου λιπάνσεως πρὸς αὐξησιν τῆς ἀποδόσεως καὶ βελτίωσιν τῆς ποιότητος τῶν Ἑλληνικῶν καπνῶν.
10. ΒΡΑΒΕΙΟΝ 45.000 Δρχ. κ. ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ μέλλον νὰ διανεμηθῇ εἰς Ἑταιρείας καὶ διδασκάλους, οἵτινες λόγῳ καὶ ἔργῳ συντελοῦν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀναλφαβήτων, εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν μαθητῶν καὶ εἰς τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν εἰς τὰ γεωργικὰ ἢ ἄλλα πρακτικὰ ἔργα καὶ εἰς τὴν ἀγάπην τῶν δένδρων.

Η Β' ΤΑΞΙΣ

1. Ἡ Β'. Τάξις προκηρῶσει διὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1929 διπλοῦν Μπενάκειον καλλιτεχνικὸν βραβεῖον 50.000 Δρχ. εἰς τὸν καλλιτέχνην, ὅστις θὰ ὑποβάλῃ τὸ ἀριστον σχέδιον πρὸς διακόσμησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ Ἑλ-

ληνικοῦ ὀρθοδόξου ναοῦ, διαστάσεων καὶ τύπου τοῦ ἀνεγειρομένου ναοῦ τοῦ πολιούχου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. (Τὰς λεπτομερείας θὰ εὔρουν οἱ βουλούμενοι ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἀκαδημίας).

Η Γ Τ Α Ξ Ι Σ

Δεκτὰ μέχρι μέλους Ὀκτωβρίου 1928:

1. ΒΡΑΒΕΙΟΝ 20.000 Δρχ. ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τοῦ ποῖα ἢ θέσις τῆς Ἑλληνικῆς καπνοπαραγωγῆς ἐν τῷ διεθνῇ ἐμπορίῳ, καὶ ὑπὸ τίνας προνοποθέσεις δύνатаι αὕτη νὰ βελτιώσῃ ἢ διατηρήσῃ τὴν θέσιν τῆς ἐν τῷ διεθνῇ ἀνταγωνισμῷ.
2. ΕΠΑΘΛΟΝ 18.900 Δρχ. ΟΘΩΝΟΣ καὶ ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΑΘΑΤΟΥ εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τοῦ ποῖα τὰ καταλληλότερα μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς παρούσης ναυτιλιακῆς κρίσεως.
3. ΕΠΑΘΛΟΝ 20.000 Δρχ. ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς διαδόσεως καὶ βελτιώσεως τῆς ἐλαιοκομίας.
4. ΕΠΑΘΛΟΝ 8.000 Δρχ. ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ περὶ τοῦ Φιλοσοφικοῦ συστήματος τοῦ Γεωργίου Πλήθωνος.

ΚΥΡΙΑΙ ΜΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ,

Ὁ κατάλογος τῶν προκηρυσσομένων βραβείων ἀρκεῖ, νομίζω, καὶ μόνος νὰ μαρτυρήσῃ πρὸς πόσα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος στρέφει τὸ βλέμμα ἡ Ἀκαδημία. Ἀληθῶς ὁ διανοητικὸς ὀρίζων τῆς χώρας εἶναι ἀνάγκη νὰ εὐρυνθῇ καὶ νὰ διαλυθῇ ἐντελῶς ἢ πυκνῆ τῆς Ἀνατολῆς ὀμίχλη. Δυστυχῶς ἐξ ἐλλείψεως προνοίας ἢ πνευματικῆ τοῦ λαοῦ πενία δὲν εἶναι μικροτέρα τῆς ὑλικῆς καὶ συνέτεινεν ὄχι μικρὸν εἰς τὰς ἐθνικὰς μας θλίψεις. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἀποβάλλομεν τὸ θάρος. Ἀναμετροῦμεν ἄλλα, ἠθικὰ κεφάλαια τοῦ ἔθνους, τὴν ὁμολογουμένην φιλομάθειαν, τὴν περισσὴν φιλοτιμίαν καὶ τέλος τὸν «ἀδαπάνητον θησαυρὸν» τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, — λείψανα τέχνης μοναδικῆς καὶ μοναδικῆς ἱστορίας ἀναμνήσεις.

*Καὶ ἤδη καλῶ ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας νὰ προσέλθουν ὅσοι παρευ-
ρίσκονται τῶν ἀξιωθέντων τοῦ βραβείου πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ.*

1. Ὁ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΣ, Πρόεδρος τῆς Μακεδονικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας.
2. Ὁ κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
3. Ὁ κ. ΠΑΝΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
4. Ὁ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΡΤΕΣΗΣ καὶ ὁ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
5. Ὁ κ. ΓΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
6. Ὁ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΜΠΡΟΣ καὶ ὁ κ. ΚΩΣΤΑΣ ΡΩΜΑΝΙΑΝΣ
7. Ὁ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΣΚΙΝΗΣ